

29.September

637 Gud, lat mi næring på denne jord

T: Olav Aukrust 1929
M/S: Wolfgang Plagge 1992

1:Gud, lat mi næ - ring på den - ne jord ve - ra det æv - le - ge liv - sens ord, lat meg få vek - se i
2:Ti - di må bres - te der æ - va gror, Gud, skal eg fø - dast på nytt på jord og fin - ne at stri - den
3:Gud, lat ditt ri - ke få vek - se fram! Jor - di du lyf - te frå ham til ham; løys ved ditt ord bå - de

hei - lagt ve, kjen - ne meg grein på det lju - ve tre og som di ut - strå - ling tren - gje
kves - ser seg til en - då meir frø - san - de nifs og vill, en - då meir berr - synt og na - ken
den og oss: blo - det som strå - la frå Kris - ti kross jord - li - vet gje - nom - glø - de,

beint gje - nom myrk - ret og spren - gje skug - gar og dim - me og død - sens mein,
 mil - lom Mi - ka - el og dra - ken, lat meg då tru - gen i hei - lag gir.
 frel - se og at - ter - fø - de. All skap - nin - gen suk - kar, og syn - ligt kjem

1:LAT MEG FÅ EI - GE DEN
 2:TE - NE DEG FULL-RØYND,
 3:EIN-GONG DET NY - E JE-

KVI - TE STEIN, STØR-RE OG STØR-RE FOR - KLÅ - RING NÅ, DEL I DEN FYRS - TE UPP -
 REIN OG SKIR; LAT MEG FÅ VE - RA I FLOK - KEN DEN SOM ENN FOR DITT NAMNS SKULD I
 RU - SA - LEM; HØYR TU-SUND-TAL U - FØD - DE KVÆ - DE SYNG AT STJER - NUR OG HJAR - TO OG

STO - DA FÅ; GLAD GJE - NOM KLOV-NAN - DE EI - MAR SKO - DE DEI HEI - LA - GE HEI - MAR.
 TRENG - SEL STEND; OG DÅ FOR DET SANN - FA - GERT GO - DE UT AL - LE KREF-TER-NE BJO - DE.
 GRAS OG LYNG; EIN - GONG NÅR SLØ - RI MUN FAL - LE, SAN-NAR DEG ALT I AL - LE.